

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112217557
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7112217557.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičikovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5 proti žalovanej: I. H., nar. XX.X.XXXX, bytom v P., T. XX, zastúpenej Mgr. Petrom Pirhoňom, advokátom so sídlom v Košiciach, Cyklistická 15, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Námestie SNP 7, o zaplatenie 4.299,99 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 21.7.2015 č.k. 17C/7/2013-239 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol žalobu. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu trovy konania vo výške 1.239,64 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 380,83 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie 2.696,96 eur, v ktorej časti bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 12.11.2013 č.k. 17C/7/2013-75 uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.1.2015 č.k. 5Co/195/2014-213 vo vyhovujúcej časti, ktorou bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 2.696,96 eur a vo výroku o trovách konania. Vo zvyšujúcej zamietavej časti rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 12.11.2013 nadobudol právoplatnosť, nestal sa preto predmetom ďalšieho konania.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001“), § 544 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 121 ods. 3, § 52 ods. 2, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť GE Money a.s. ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako dlžníčkou dňa 13.5.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj obchodné podmienky a sadzobníka poplatkov. Na základe tejto zmluvy poskytol veriteľ žalovanej úver vo výške 100.000,00 Sk (3.319,39 eur), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 2.193,00 Sk (72,79 eur) vrátane poistenia 124,00 Sk (4,12 eur) vždy k 13. dňu v mesiaci od 13.6.2008. Vychádzajúc z bod 5.3 Obchodných podmienok pre úver a vydávania a používaní platobnej karty splátky boli splatné vždy 7. dňom po príslušnom dni platby uvedenom v zmluve o úvere, t.j. v danom prípade 20. dňa

v mesiaci. Z bodu 6.1 Obchodných podmienok vyplynula povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu. Z bodu 7.3 Obchodných podmienok vyplynulo oprávnenie veriteľa požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok, ak klient porušil zmluvu o úveru, najmä ak je v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň. V danom prípade veriteľ zosplatnil úver k 8.7.2009. Podľa platobnej histórie žalovaná zaplatila dňa 28.5.2008 sumu 72,79 eur, dňa 21.7.2008 sumu 72,79 eur, dňa 16.9.2008 sumu 144,83 eur, dňa 12.12.2008 sumu 331,94 eur a dňa 21.1.2009 sumu 70,00 eur, spolu 692,35 eur. Súd prvej inštancie zistil, že v zmluve o úvere nebola uvedená konečná splatnosť úveru, poplatok za poskytnutie úveru a ani úroková sadzba, preto v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. sa daný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve a ani v sadzobníku nebol uvedený poplatok za vedenie účtu, či poplatok za zaslanie upomienky, pričom zaslanie upomienok ani nebolo zo strany žalobcu preukázané. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že daný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským tak ako má na mysli ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň ide o spotrebiteľský úver. S poukazom na § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, ale aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp.zn. 3MCdo/14/2014 súd prvej inštancie uzavrel, že ako orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musí brať na zreteľ ust. § 5b zákona č. 258/2001 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka nadobudlo účinnosť 1.5.2014, pričom Občiansky zákonník nemá k tomuto ustanoveniu prechodné ustanovenia. To znamená, že od účinnosti tohto ustanovenia je potrebné ho aplikovať aj na vzťahy založené pred týmto dňom. Z týchto dôvodov na daný právny vzťah aplikoval právnu úpravu Občianskeho zákonníka, upravujúcu spotrebiteľské zmluvy, a to aj v otázke premlčania. Vychádzajúc z ust. § 101 Občianskeho zákonníka tak uzavrel, že nárok žalobcu je premlčaný. V danej veci námietku premlčania vzniesli žalovaná i vedľajší účastník na jej strane a navyše sa ňou súd musel zaoberať v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Podľa platobnej histórie žalovaná neuhradila splátku splatnú dňa 20.3.2009 a ďalšie splátky splatné do 20.6.2009 vrátane a ani zvyšok dlhu splatný dňa 8.7.2009 (zosplatnenie úveru). Z toho plynie, že ešte pred podaním žaloby (13.7.2012) uplynula trojročná premlčacia doba, preto nemohol žalobcovi priznať ani zostávajúci uplatnený nárok a z týchto dôvodov žalobu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že zaviazal neúspešného žalobcu nahradiť účelne vynaložené trovy konania žalovanej a vedľajšieho účastníka. Tie pozostávajú u žalovanej z trov právneho zastúpenia, ktoré priznal v zmysle § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb spolu za 4 úkony právnej služby po 151,05 eur a 4 x režijný paušál 7,81 eur, čo spolu činí 1.239,64 eur. Nepriznal odmenu za odvolanie voči rozsudku zo dňa 23.1.2014, nakoľko nešlo o účelne vynaložené trovy konania, keďže v ňom uvádzané skutočnosti mohol tento účastník uviesť už v prvom odvolaní. Vedľajšiemu účastníkovi taktiež priznal trovy právneho zastúpenia vychádzajúc z § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby, 2 x 151,05 eur a 2 x režijný paušál 7,81 eur, čo vrátane 20% DPH spolu činí 380,83 eur.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu v plnom rozsahu a prizná žalobcovi trovy prvostupňového aj odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že nesprávne súd prvej inštancie uzavrel, že nárok žalobcu je premlčaný. V predmetnej veci ide o tzv. absolútny obchod, čo znamená, že daný právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov sa spravuje Obchodným zákonníkom. Preto aj otázku premlčania trebalo posudzovať podľa ust. § 387 a nasl. Obchodného zákonníka a aplikovať 4-ročnú premlčaciu dobu, z čoho plynie, že žaloba bola podaná včas. V tej súvislosti dal do pozornosti rozhodnutia NS SR sp.zn. 7MCdo/9/2014 zo dňa 24.3.2015, 6Mcd0/4/2012 zo dňa 27.3.2013 a 2MCdo/3/2011 zo dňa 28.4.2011. Okrem toho poukázal aj na iné rozhodnutia krajských súdov, ktoré v odvolaní aj konkrétne uviedol. Podľa odvolateľa v prípade, pokiaľ by sa premlčanie posudzovalo podľa Občianskeho zákonníka, žaloba bola podaná včas, keďže táto bola podaná telefaxom dňa 9.7.2012 (potvrdenie telefaxu poslal v prílohe), stalo sa tak v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, pričom následne bola žaloba doplnená poštou v zmysle zákona.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnila trovy odvolacieho konania. Uviedla, že sa plne stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyslovenými v napadnutom rozhodnutí. Je pravdou, že žaloba bola podaná faxom dňa 9.7.2012, ale nebolo dodržané ust. § 42 ods. 1 O.s.p., keďže originál bol predložený súdu dňa 13.7.2012.

7. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vo vyjadrení k odvolaniu navrhlo potvrdiť rozsudok ako vecne správny, stotožnilo sa so všetkými skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a to predovšetkým v otázke premlčania nároku žalobcu. Uplatnilo trovy odvolacieho konania.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

9. Súd prvej inštancie totiž v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke premlčania nároku žalobcu nezameral dokazovanie na zistenie skutočností relevantných pre rozhodnutie o nároku žalobcu, preto rozhodol predčasne.

10. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že žaloba bola zo strany žalobcu podaná na súd dňa 13.7.2012, preto je nárok žalobcu premlčaný. Podľa názoru súdu prvej inštancie ešte pred podaním žaloby totiž uplynula 3-ročná premlčacia doba, ktorá začala plynúť deň po splatnosti pohľadávky, ktorá nastala dňa 8.7.2009.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že „spotrebiteľský charakter“ zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah založený predmetnou zmluvou, a to aj pri posúdení otázky premlčania.

12. V zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

13. Podľa § 387 ods. 1 Obch. zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

14. Podľa § 397 ods. 1 Obch. zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

15. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľal, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 101 Obč. zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zákonníka (v znení účinnom od 01.04.2015) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľom, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. Obč. zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že v danom právnom vzťahu, keďže jeho účastníkom bol spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. Obč. zákonníka, aj keby sa inak mohli použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 veta tretia Obč. zákonníka). Toto ustanovenie síce nadobudlo účinnosť (až) 01.04.2015 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, to však neznamená, že od účinnosti tohto ustanovenia sa toto ust. nevzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred týmto dňom (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014). Neobstoja preto odvolacie námietky žalobcov, že premlčanie sa malo posudzovať podľa ustanovení obchodného práva.

19. Odvolací súd sa však nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu je premlčaný.

20. Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. účinného v čase podania žaloby podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo

návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do 3 dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

21. Podľa § 55 O.s.p., ak tento zákon neustanovuje lehotu na urobenie úkonu, určí, ak je to potrebné, predseda senátu, samosudca alebo nimi poverený zamestnanec súdu. Lehotu, ktorú určil, môže predseda senátu alebo samosudca tiež predĺžiť.

22. Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

23. Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

24. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

25. Ako vyplýva z obsahu spisu, dňa 9.7.2012 podal žalobca telefaxom žalobu, ktorú doplnil predložením jej originálu, ktorého obsah je totožný so žalobou, a ktorý predložil na poštovú prepravu dňa 10.7.2012 (poštová obálka obsiahnutá v spise na č.l. 25) a ktoré podanie bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 13.7.2012. Z toho vyplýva, že v danej veci bola zachovaná 3-dňová lehota stanovená v § 42 ods. 1 O.s.p. pre doplnenie originálu telefaxového podania.

26. Vychádzajúc zo záveru súdu prvej inštancie, že v danej veci došlo k zosplatneniu úveru dňom 8.7.2009, premlčacia doba pre uplatnenie pohľadávky začala plynúť dňom nasledujúcim, t.j. 9.7.2009 (§ 392 ods. 2 Obchodného zákonníka). Z toho preto vyplýva, že zákonom stanovená 3-ročná premlčacia doba by uplynula najneskôr dňom 9.7.2012.

27. Za nesprávny možno považovať názor súdu prvej inštancie, že v danom prípade k podaniu žaloby došlo dňom 13.7.2012. Účastník občianskeho súdneho procesu môže každé podanie, včítane žaloby urobiť formou telefaxového podania. K tomu, aby na takouto formou urobené podanie súd prihliadol, zákon vyžaduje doplniť ho predložením originálu v lehote najneskôr do 3 dní. Pri nedodržaní trojdňovej lehoty zákon stanovuje sankciu, podľa ktorej na neskôr doplnené telefaxové podanie alebo na také, ktoré nebolo vôbec doplnené, súd neprihliada.

28. Právna úprava lehôt sa v Občianskom súdnom poriadku, účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nachádzala v ust. § 55 a nasl. Ide nepochybne o právnu úpravu procesných lehôt, ktoré sú zachované, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Aj trojdňovú lehotu stanovenú v § 42 ods. 1 O.s.p. doplnením podania urobeného telefaxom predložením jeho originálu, treba považovať za lehotu procesnú. Pre jej počítanie, beh, ale aj pre jej zachovanie platia ust. § 56 a § 57 O.s.p., včítane jeho ods. 3. Opačný výklad nemá oporu v zákone a bol by v rozpore s účelom, ktorému má táto lehota slúžiť.

29. Preto pokiaľ žalobca podal žalobu telefaxom dňa 9.7.2012, a túto doplnil predložením originálu, ktorý predložil na poštovú prepravu 10.7.2012, urobil tak v zákonom stanovenej 3-dňovej lehote (§ 42 ods. 1 O.s.p.). Za deň podania žaloby je preto potrebné považovať deň 9.7.2012, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu nemožno považovať za premlčaný.

30. Preto, ak súd prvej inštancie v danom prípade dospel k záveru, že žaloba nebola podaná v 3-ročnej premlčacej lehote stanovenej Občianskym zákonníkom, jeho záver nemožno považovať za správny. Takýto záver totiž odporuje ust. § 55 a nasl. v spojení s § 42 ods. 1 O.s.p. Vychádzajú z tohto mylného názoru súd prvej inštancie potom nezameral dokazovanie na skúmanie opodstatnenosti nároku žalobcu, z ktorého dôvodu neostávalo odvolaciemu súdu iné, len podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere, teda v otázke preskúmania opodstatnenosti nároku žalobcu z dôvodu, že tento nemožno považovať za premlčaný a následne vo veci rozhodnúť.

32. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.)

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).